

Népeimhez.

Midőn October 6^m Bécsben elkövetett borzasztó tények miatt kénytelen valék elhagyni a Várost, melly a legvadabb s elvetemültebb indulatok színhelyévé vált, még azon reményben voltam, hogy a lakosság egy töredékének illy bünös tébollyodott állapotja tartós nemleend. Fő és székesvárosom jozan értelmű s igazság szerető lakossaitól vártam, miszerint minden erejüket arra fordítandják, hogy a törvény tiszteletet a gonosztévők érdemlett büntetést nyerjenek, s a városon annyira veszélyeztetett személy és vagyon bátorság legrövidebb idő alatt helyre allitassék.

De a várakozásomban csalódtam, — mert a lázadás inditoinak nem csak sikerült, a magokhoz ragadott hatalmat, rémuralkodás által, mire a' történetrajzokban csak egy példa van, szilárdítani, s' így a' törvényes utrai visszatérést a városban, meghiusítani, sőt féketlen törekvéseik veszély hozó hatását, a' falakon kívül is mind inkább növekedő sikerrel terjesztgették. Nyilt zendülésben álló szomszéd tartományal felségsértő szövetségek köttettek, országaim minden részeibe hirnökök küldettek, azon képmutató ürügy alatt, mintha a veszélyeztetett szabadságot védni akarnák, a zendülés zászlóit, ott is, hol a rend még eddig nem zavartatott meg kitüzendők, s békés szellemű és szabadságok törvényes kifejlődését csendesen váro tartományaimat, a' féketlenség, polgárháboru s végveszély borzalmainak feláldozandók.

Népeim boldogítása uralkodásom kezdete olta éltem legfőbb feladata volt, miről egész Uralkodásom' s főleg a lefolyt hét hónapok történetei valaha bizonyosságot teendének. De a gondviseléstől rám ruházott kötelességek iránt hűtlen lennék, ha továbbra terjedni engedném ezen veszélyes törekvéseket, mellyek királyi széket s a' birodalmat örvény szélére sódorják, s az általam megadott alkotmányos szabadság helyett korlátlan zsarnok uralkodást állítani törekednek.

Ezen kötelességcimet szem előtt tartva, vérző szívvvel vagyok kénytelen, a jelenleg fejét tartozkodás nélkül emelő lázadást székesvárosomban úgy mint mindenütt, hol az mutatkoznék, fegyveres erővel gátolni, elnyomni, hogy a rend, béke és törvényesség helyre aljon, s Grof Lamberg és Latour hiv alattvalóim gyilkossai az igazság boszuló kezébe adassanak.

Ezen czélt elérendő a Birodalom több részeiből hadi erőket küldök a' forradalom szinpadjává vált Bécs várossa ellen, Herczeg Windisch-Grätz altábornagyomat főparancsnoknak nevezvén ki minden országaimban tanyázo hadseregeim fölött, azoknak kivételével, mellyek Olaszthonban Grof Radetzki Tábornagyom parancsa alatt állanak Egyszermind a nevezett Herczeget szükséges teljhatalommal felruházom, hogy a béke munkáját birodalmomban lehető legrövidebb idő alatt saját átlátása szerint végre hajthassa.

A fegyveres lázadás legyőzése s a' csend helyre állása után Ministeriumom feladata leend az országgyűlés tagjaival, az eddig elő zabolátlan visszaéléssel gyakorlott saytó, egyesülési jog' és népfelfegyverkezés törvényes korlátozása által, olly állapotot idézni elő, melly a szabadság sérelme nélkül, a' törvénynek erőt és tekintetet szerzend.

Midön ezen kötelességeim s jogaim tudatában rendithetlen szilárdsággal hozott határozatimat népeim tudtokra adván, biztosan számítok mind azoknak őszinte s erélyes közre munkálására, kiknek, Császárijok és Királyok, honjok és családjok java, s a valódi szabadság szívöken fekszik s kik jelen határozatomban azon egyetlen mentő eszközre esméréndenek, melly a birodalmat végveszélytől, egyeseket pedig a féktelenség borzalmaitól, s minden társas kötelek felbomlásától megovni egyedül képes leend.

Olmütz October 16th 1848.

Ferdinánd.

Wessenberg.